

портъ какъ: А егиди китени свато'и, Ево имать три месеци дана, Кѣ
идите и кѣде шѣте. *М. 59.* Ево имамъ за деветъ години, Кѣде лежамъ
болно на постели. *М. 88. с)* когда, если или коли *послѣ риторич. воп-*
роса съ отрицат. смысломъ: Како, Симонъ, и да не си плача, Како доб-
ро, да не рона сълдзи! Кѣде клюкаеть царски капиджии, За да одишъ
на войска царе'а? *М. 65. d)* если: „Ке ти удра жълта боздогана, Ке ти
удра мею царни очи“. Пакъ му велить него'а бърза коня: Кѣде са-
кашъ тука да ме удришъ, Обзърни сѣ назодъ да го (Секула Детенце)
видишъ“. *М. 142. e)* *переводится днѣпричастіемъ:* А тая (Невѣста-та)
три пѣти сѣ кланятъ на татка ѣ и кумоть, и ходить на старна, кѣде
често сѣ кланятъ (гувентъ). *М. р. 520.* **Кѣдѣ годѣ нар.** какъ нибуди:
Не ѣ дете кѣде годе, Ток'ѣ бѣлекъ на земля-та, Кѣде стое, слонце грее.
М. 385. (здрѣсь: какой-нибудь). **Кѣдѣ да нар. относ. обобщ.** гдѣ (бы)
ни; куда (бы) ни: Ела, ела мой кѣсеме, Кѣд'си да си, тук' да дой-
дешъ На ови вѣтки бачила, Край тая бѣла Дунева! *М. 205.* **Кѣдѣ да**
ѣ нар. неопр., обобщ. Гдѣ-бы ни было; куда-бы ни было; гдѣ-нибуди;
куда-нибуди: Палец-отъ велить: айде да крадиме! Казалец-отъ велить:
кѣде? Големн-отъ: кѣде да ѣ. *М. 672.* **Кѣдѣ ка', кѣдѣ какъ нар.**
относ. обобщ. гдѣ-бы ни; куда бы ни: Иванчо дума Драганки: Драганке,
сестро Драганке, Кѣдѣ какъ съм та проводилъ, Все ми работа завърши;
Хайде ма ѣ сега послушай И ми работа завърши. *Д. 19, 7—12.* **Кѣдѣ-**
то нар. относ. гдѣ; куда: Охъ, не можъ весель да свирѣ Тамо, кѣдѣто
дрънчатъ окови. *Вазовъ.* **До кѣдѣ 1) нар. вопрос.** докуда, докудова. 2)
нар. относ. до куда, до кудова: Тук' до кѣде имаме роднина, Да каните
гости, приатели. *М. 146. 3) союзъ врем.* пока, покуда, покудова: я сѣ не
грижи, татко льо, До кѣд' ѣ млада Тодорка. *М. 86.* **Кѣмъ (Кунъ)**
Кѣдѣ нар. вопрос. въ какомъ направленіи (*заклоч. вопросъ гдѣ или ку-*
да): Кѣмъ кѣде са Черкенлиски пѣтища? *Ч. 311.* Цареградски-тѣ Вла-
гари виждаха убийственни-тѣ разногласия въ Екзархия-та камъ кѣдѣ
водитъ. *Л. Д. 1876 р. 12.* Не какви ми кой ми ѣ попеналъ, Тук' кажи
ми кунъ кѣде отиде. *М. 192.* **На кѣдѣ нар. вопрос.** въ какомъ направ-
леніи (*заклоч. вопросъ гдѣ или куда*): За гробътъ ми, стара майко, Не
дѣйи пита на кѣдѣ ѣ. *Л. Д. 1876 р. 157.* Дружина вѣрна, зговорна! Кой
на кѣде е да доде, Да земи тешко иманѣ. *М. 166.* Назадъ му рацѣ вѣр-
залъ, Чи го наплетъ конь караше. На кѣде го караше? По кади, по
запѣи. *М. 92.* А бре Калію, бре, на кѣдѣ та носатъ вихрите посрѣдъ
нощъ? *З. 97.* **На кѣдѣ-то нар. относ.** въ какомъ направленіи (*заклоч.*
вопросъ гдѣ или куда): И тѣй рѣкохъ да потѣгль на кѣдѣто ми виж-
дате очитѣ изъ онзи островъ. *Х. II, 12.* Закопай мя, че тогы врѣви
на кѣдѣ-то щешъ. *Р. 135.* **На кѣдѣ-то и да нар. относ. обобщ.** въ